

at det, hvorpaa der i Særdeleshed er blevet sat Pris fra deres Side, som ved anden Behandling stillede Forslag til en Endring, er, at der gives de Interesserede Leilighed til at have nogen Indflydelse paa Valget af Commissionen. Den ærede Krigsminister er netop i Principet enig med Hensyn til dette Punkt, som jeg idetmindste, forsaavidt jeg dengang var Medforslagsstiller, har anseet for at være det rigtigste; men naar det er Tilfældet, kan man ikke paa nogen Maade sige, at Forkastelsen af hans Forslag, som gaaer ud paa at borttage dette Princip, skulde indeholde en Dadel imod Ministeren. — Den ærede Minister har paa viist forskjellige formeentlige formelle Mangler ved den Maade, hvorpaa Commissionen tænkes udnævnt, men naar den ærede Minister vilde have viist nogen Smøbekommen med Hensyn til Sværffættelsen af Principet, i hvis Rigtighed han er enig, forekommer det mig, at det vilde have været naturligere, at han havde stillet Endringsforslag, som hævede disse Banffeligheder. Nu derimod stiller den høitærede Minister sig saaledes, at han siger: Uagtet jeg i Hovedsagen er enig med Eder i dette Spørgsmaal, vil jeg dog ikke søge at imødekomme Eder ved at rette nogle formeentlige formelle Mangler, men jeg vil derimod raade Thinget til at forkaste, hvad det selv for saa Dage siden med stort Fleertal vedtog. Dette synes mig er uden Nødvendighed at sætte Thinget i en meget banffelig Stilling, og det er for mig en væsentlig Grund til ikke at stemme for Ministerens Endringsforslag. — Man kunde jo gjerne her foreslaae anden Behandling af denne Sag standset og et Udvalg nedsat, for at det kunde gjøre Forslag, som hævede disse Banffeligheder; men da Sagen har en længere Bei at gaae, og jeg ikke kan give den høitærede Minister fuldkommen Ret i, at de omhandlede Banffeligheder ere tilstede, vil jeg ialfald ikke stille noget saadant Forslag. Jeg troer, at Thinget med stor Rolighed kan blive staaende ved, hvad det sidst vedtog, og overlade til Ministeren og Landstinget, om de skulde finde sig foranledigede til at gjøre nogen Forandring, hvorefter vi da senere kunde tage under Overveelse, hvorledes vi skulde stille os til Sagen. Dette, for nogle saa Dage siden

at vedtage et Forslag efter en ikke ubetydelig Forhandling, og dernæst et Par Dage efter at gaae lige i den modfattede Retning, synes mig i høieste Grad stridende imod, hvad Thinget kan og bør gaae ind paa.

Tale: I den høitærede Krigsministers Foredrag forekom der nogle Uttringer, som vare mig lidt paafaldende, men jeg vil strax gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister ikke har overværet en længere Udvikling af vort politiske Liv her i Landet; han vilde vistnok ellers ikke have udtalt sig saaledes, som han gjorde med Hensyn til Krigsbestyrelsens og de civile Ministeriers Forhold til Borgerne i de forskjellige Anliggender. Jeg kan godt forstaae, at Ministeren fra sin Side og for sit Bekommende paastaer, at der finder et aldeles ligeligt Forheld Sted med Hensyn til Krigsministeriets og de civile Ministeriers Personale, og at han finder det underligt, at der i saa Henseende kan opstilles forskjellige Grundsetninger fra den lovgivende Magts Side; men jeg vil minde om, at der har været et Dødblik i vort politiske Liv, da dette Spørgsmaal paa en Maade blev det aller vigtigste med Hensyn til en Forsatnings Sag, som dengang var svævende. Det var nemlig dengang, da man forlangte, at Krigsbestyrelsen skulde have det hele Udskrivningsvæsen under sig, og Repræsentationen vedtog og fastholdt da aldeles bestemt, at det ikke kunde tilstedes Krigsbestyrelsen saaledes at have det første Indseende med at udtage Borgerne til Krigstjeneste. — Jeg maa, saa nødig jeg end gjør det, sige, at der ikke var fuldstændig Overensstemmelse imellem den ærede Krigsministers Udtalelse idag, og hvad han udtalte for ikke mange Dage siden i en anden Sag, nemlig da der var Tale om, hvorledes Ugtæffab skulde kunne sluttes af Krigsbestyrelsens Personale. Da sagde den høitærede Minister saa rigtigt, at Høren er en Anomal, en Abnormitet, et nødvendigt Onde, og i disse tre Ord ligger jo ganske vist, at Krigsbestyrelsen, med Alt hvad dertil hører, er stillet under andre Forhold, tænker paa anden Maade om de almindelige Forhold i Landet, end Landets øvrige Beboere tænke, og dette vil vistnok ogsaa være Tilfældet til enhver